

NA HROMNICE O HODINU VÍCE

2. února se v katolických kostelích světí svíce. Od pradávna existoval zvyk, 40. den po Kristově narození slavit událost z Ježíšova dětství, kde zaznělo, že Kristus je světlo k osvícení národů (srov. Lk 2, 22 – 39). Proto se po bohoslužbách konal průvod se svícemi. Kristus – Slunce – světlo lidského nitra...

Svíce si pak lidé odnášeli domů. Zapalovali je při různých příležitostech: při narození dítěte, při setkání členů rodiny, při umírání. Ale také se svíce zažíhaly při krupobití, bouři, povodních atp. Proto název „hromnice“.

Naši předkové říkali: „Na Hromnice o hodinu více.“ Po předchozí zimě je už více denního světla, více slunce. Mohlo by být ale i více světla mezi námi. A je to závislé na každém z nás. Na Nový rok (2000) řekl pan prezident Havel: „Pokusme se o změnu! Pokusme se vidět i za hranice svých malých světů! Nejvíc ublížíme sami sobě, když se budeme starat jen sami o sebe.“

Jak umrzlo šest trosečníků

Bruno Ferrero napsal povídku Oheň. Na opuštěný ostrov v Severním moři vyplavalo šest trosečníků, kteří se zachránili každý na kusu dřeva. Kdosi rozdělal ohníček, který pomalu dohasínal. V okolí totiž nebylo dřevo. Kolem

jen sníh a led. Zima doléhala na všechny. Každý z nich ale měl u sebe ten kus dřeva, na kterém se zachránil.

Nejblíž ohni seděla žena. Má hodit na oheň své dřevo, aby se ohřál nějaký černochoch vedle ní? Další člověk poznal svého politického rivala. Pro něho by nikdy neobětoval své prkno, které mu zachránilo život. Pak bezdomovec: má pomoci svým dřevem boháči v drahém kožichu? Boháč zase myslel jen na své konto a na vybitý mobil, ne na své okolí. Černochoch věděl, že jím ostatní opovrhují. Teď se může pomstít, nepřiloží své prkno na oheň. A když to tak pozoroval ten poslední trosečník, řekl si: „Když oni ne, ani já ne!“ Tak zde našli všichni smrt. A přitom každý svíral pevně svoje dřevo v rukou. Neumřeli proto, že kolem byla zima, ale proto, že měli led ve svém nitru.

Přemýšlejme: neskomírá ohníček někde blízko nás? Není třeba více světla a tepla? Vždyť i já na ten oheň mohu něco přiložit...

Se svolením převzato z knihy P. Jan Rybář, SJ, Musíš výš, kterou vydalo nakladatelství Grantis. Reakčně upraveno.

Svátkem Hromnic dříve končila vánoční doba. Tento svátek připomíná událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do jeruzalémského chrámu, aby ho odevzdali Bohu. V chrámě ho pak stařec a prorok Simeon nazval „světlem k osvícení pohanů“.

Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života. To světlo svítí v temnotě, ale tma je nepohltila.“ Dále řekl: “Vy jste světlo světa. Tak ať svítí i váš život jako světlo před všemi lidmi.” (srov. Jan 8,12; 1,5; Mt 5,14)